

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 21. septembra 2017*

„Odvolanie – Duševné vlastníctvo – Dizajny Spoločenstva – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Článok 5 – Novosť – Článok 6 – Osobitý charakter – Článok 7 – Sprístupnenie verejnosti – Článok 63 – Právomoci Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) v rámci vykonávania dôkazov – Dôkazné bremeno zaťažujúce navrhovateľa výmazu – Požiadavky súvisiace s vyobrazením skoršieho dizajnu – Dizajn zobrazujúci sprchový odtokový žľab – Zamietnutie návrhu na výmaz odvolacím senátom“

V spojených veciach C-361/15 P a C-405/15 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 11. júla 2015 a 24. júla 2015,

Easy Sanitary Solutions BV, so sídlom v Oldenzaale (Holandsko), v zastúpení: F. Eijvogels, advocaat (C-361/15 P),

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: S. Bonne a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia (C-405/15 P),

odvolatelia,

ktorých v konaní podporuje:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: J. Kraehling a C.R. Brodie, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci N. Saunders, barrister (C-405/15 P),

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

ďalší účastník konania:

Group Nivelles NV, so sídlom v Gingelome (Belgicko), v zastúpení: H. Jonkhout, advocaat,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe a C. Lycourgos (spravodajca),

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

* Jazyk konania: holandčina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. decembra 2016,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 1. februára 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojimi odvolaniami Easy Sanitary Solutions BV (ďalej len „ESS“) a Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) navrhujú zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 13. mája 2015, Group Nivelles/ÚHVT – Easy Sanitary Solutions (Sprchový odtokový žľab) (T-15/13, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:281), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO zo 4. októbra 2012 (vec R 2004/2010-3) týkajúce sa konania o výmaze medzi spoločnosťami I-Drain BVBA a ESS (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Podľa odôvodnenia 12 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mím. vyd. 13/027, s. 142) „ochrana by sa nemala rozširovať na tie súčasti, ktoré nie sú viditeľné počas bežného užívania výrobku, ani na tie znaky takejto časti, ktoré nie sú viditeľné, keď je daná časť nainštalovaná, alebo ktoré by samy o sebe nespĺňali požiadavky, pokiaľ ide o novosť a osobitý charakter. Preto tie znaky dizajnu, ktoré sú vylúčené z ochrany z týchto dôvodov, by sa nemali zohľadňovať pre účely posúdenia, či ostatné znaky dizajnu spĺňajú požiadavky ochrany“.
- 3 Podľa odôvodnenia 14 nariadenia č. 6/2002 „posúdenie, či dizajn má osobitý charakter, by malo vychádzať z toho, či celkový dojem, ktorý nadobudne informovaný užívateľ skúmajúci dizajn, sa jasne odlišuje od dojmu, ktorý nadobudne z existujúceho dizajnu, pričom sa zohľadní povaha výrobku, na ktorom je dizajn použitý alebo v ktorom je dizajn stelesnený, a najmä priemyselný sektor, do ktorého patrí a miera tvorivej voľnosti, ktorú má pôvodca pri tvorbe dizajnu“.
- 4 Článok 3 písm. a) tohto nariadenia stanovuje:
„Na účely tohto nariadenia:
a) ‚dizajn‘ znamená vonkajšiu úpravu celku alebo časti výrobku, ktorá vyplýva zo znakov najmä línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenía“.
- 5 Článok 4 uvedeného nariadenia s názvom „Podmienky ochrany“ vo svojom odseku 1 stanovuje:
„Dizajn je chránený dizajnom spoločenstva, ak je nový a má osobitý charakter.“
- 6 Pod názvom „Novosť“ článok 5 toho istého nariadenia stanovuje:
„1. Dizajn sa považuje za nový, ak žiaden zhodný dizajn nebol sprístupnený verejnosti:
a) v prípade nezapísaného dizajnu spoločenstva, pred dňom, kedy sa dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana, po prvý raz sprístupnil verejnosti;
b) v prípade zapísaného dizajnu spoločenstva, pred dňom podania prihlášky na zápis dizajnu, pre ktorý sa žiada ochrana, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.
2. Dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch.“

7 Článok 6 nariadenia č. 6/2002 s názvom „Osobitý charakter“ stanovuje:

„1. O dizajne platí, že má osobitý charakter, ak celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, sa odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa akýmkoľvek iným dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti:

- a) v prípade nezapísaného dizajnu spoločenstva, pred dňom, kedy sa dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana, po prvý raz sprístupnil verejnosti;
- b) v prípade zapísaného dizajnu spoločenstva, pred dňom podania prihlášky na zápis dizajnu, pre ktorý sa žiada ochrana, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.

2. Pri posudzovaní osobitého charakteru sa zohľadňuje miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu.“

8 Článok 7 tohto nariadenia s názvom „Sprístupnenie verejnosti“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Na účely uplatnenia článkov 5 a 6, sa dizajn považuje, že bol sprístupnený verejnosti, ak sa zverejnil po zápise, alebo ak bol vystavený, použil sa v obchodovaní alebo inak sa zverejnil pred dňom uvedeným v článkoch 5 ods. 1 písm. a) a 6 ods. 1 písm. a) alebo v článkoch 5 ods. 1 písm. b) a 6 ods. 1 písm. b), s výnimkou, ak sa tieto prípady počas bežného obchodovania nemôžu stať známymi kruhom, ktoré sa špecializujú na príslušný sektor a pôsobia v rámci spoločenstva. Dizajn sa však nepovažuje, že bol sprístupnený verejnosti iba z dôvodu, že sa sprístupnil tretej osobe pod výslovnou alebo predpokladanou podmienkou dôvernosti.“

9 Článok 10 uvedeného nariadenia znie takto:

„1. Rozsah ochrany, ktorú udeľuje dizajn spoločenstva, zahŕňa akýkoľvek dizajn, ktorý nevyvoláva u informovaného užívateľa odlišný celkový dojem.

2. Pri posudzovaní rozsahu ochrany sa zohľadňuje miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu.“

10 Pod názvom „Práva vyplývajúce z dizajnu spoločenstva“ článok 19 toho istého nariadenia vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Majiteľ zapísaného dizajnu spoločenstva má výlučné právo využívať ho a brániť akejkoľvek tretej strane, ktorá nemá jeho súhlas, aby dizajn využívala. Vyššie uvedené využívanie sa vzťahuje najmä na vytvorenie, ponúkanie, uvedenie na trh, dovoz, vývoz alebo používanie výrobku, na ktorom je dizajn použitý, alebo na ktorom je dizajn stelesnený, alebo skladovanie tohto výrobku pre takéto účely.“

11 Podľa článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 „dizajn spoločenstva sa môže vymazať iba v... prípad[e,] ak dizajn nespĺňa požiadavky článkov 4 až 9“.

12 Článok 36 tohto nariadenia s názvom „Náležitosti, ktoré musia spĺňať prihlášky“ vo svojich odsekoch 2 a 6 stanovuje:

„2. Prihláška ďalej obsahuje určenie výrobku, v ktorom má byť dizajn stelesnený, alebo na ktorom má byť použitý.

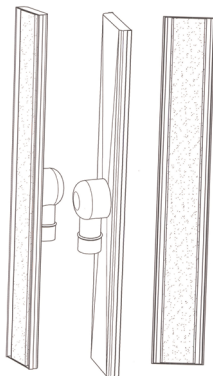
...

6. Údaje uvedené v odseku 2... nemajú vplyv na rozsah ochrany dizajnu ako takého.“

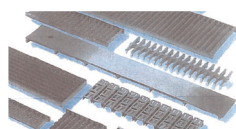
- 13 Článok 52 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje, že s výhradou článku 25 ods. 2 až 5 akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba, rovnako ako aj orgán na to splnomocnený, môže EUIPO predložiť návrh na výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva.
- 14 Podľa článku 53 ods. 1 toho istého nariadenia, ktorý sa vzťahuje na preskúmanie návrhu na výmaz, ak EUIPO zistí, že návrh na výmaz je prijateľný, preskúma, či výmazové dôvody uvedené v článku 25 ovplyvňujú zachovanie zapísaného dizajnu Spoločenstva. Podľa odseku 2 uvedeného článku 53 pri skúmaní návrhu, ktoré sa vykonáva v súlade s nariadením Komisie (ES) č. 2245/2002 z 21. októbra 2002, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 6/2002 (Ú. v. ES L 341, 2002, s. 28; Mim. vyd. 13/031, s. 14), EUIPO vyzve strany vždy, keď to bude potrebné, aby sa vyjadrili v lehote určenej EUIPO k podaniam ostatných strán alebo k podaniam, ktoré im adresoval.
- 15 Článok 61 nariadenia č. 6/2002 stanovuje:
- „1. Proti rozhodnutiam odvolacieho senátu o odvolaniach možno podať návrh na Súdny dvor.
2. Návrhy sa môžu týkať prekročenia právomoci, porušenia podstatnej procesnej podmienky, porušenia Zmluvy, tohto nariadenia alebo akéhokoľvek pravidla práva týkajúceho sa ich použitia alebo zneužitia moci.
3. Súdny dvor má právomoc zrušiť alebo zmeniť napadnuté rozhodnutie.
- ...
6. [EUIPO] pr[i]jme nevyhnutné opatrenia, aby dosiahol súlad s rozsudkom Súdneho dvora.“
- 16 Podľa článku 63 ods. 1 tohto nariadenia „v konaniach pred [EUIPO] [EUIPO] preskúma skutočnosti z vlastného podnetu. V konaniach týkajúcich sa návrhu na výmaz je však [EUIPO] viazaný pri tomto skúmaní skutočnosťami, dôkazmi a tvrdeniami predloženými účastníkmi a návrhmi, o ktoré sa žiada.“
- 17 Článok 65 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje, že v akomkoľvek konaní pred EUIPO spôsoby predkladania alebo získavania dôkazov zahŕňajú vypočúvanie účastníkov a svedkov, žiadosti o informácie, ako aj predkladanie dokumentov a dôkazov, alebo aj vyžiadanie stanovísk znalcov.
- 18 Článok 28 ods. 1 písm. b) body v) a vi) nariadenia č. 2245/2002 stanovuje:
- „1. Návrh na výmaz podľa článku 52 nariadenia [č. 6/2002] musí obsahovať:
- ...
- b) pokiaľ ide o dôvody, z ktorých sa pri návrhu vychádzalo:
- ...
- v) v prípade, ak dôvodom výmazu je skutočnosť, že zapísaný dizajn spoločenstva nespĺňa požiadavky uvedené v článku 5 alebo 6 nariadenia [č. 6/2002], označenie a vyobrazenie predošlých dizajnov, ktoré by mohli predstavovať prekážku novosti alebo osobitého charakteru zapísaného dizajnu spoločenstva, ako aj doklady dokazujúce existenciu takýchto skorších dizajnov;
- vi) uvedenie faktov, dôkazov a argumentov predložených na podporu týchto dôvodov“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 19 Dňa 28. novembra 2003 ESS podala prihlášku na zápis dizajnu Spoločenstva na EUIPO podľa nariadenia č. 6/2002. Táto prihláška sa týkala dizajnu s týmto zobrazením:

- 20 Sporný dizajn bol zapísaný ako dizajn Spoločenstva pod číslom 000107834-0025 a uverejnený vo *Vestníku dizajnov Spoločenstva* č. 19/2004 z 9. marca 2004. Podľa tohto zápisu znázorňuje „odtok sprchy (shower drain)“.
- 21 Dňa 31. marca 2009 bol zápis sporného dizajnu obnovený. Táto obnova bola uverejnená vo *Vestníku dizajnov Spoločenstva* č. 61/2009 z 2. apríla 2009.
- 22 Dňa 3. septembra 2009 podala I-Drain, ktorej právnou nástupkyňou sa stala Group Nivelles NV, návrh na výmaz sporného dizajnu v súlade článkom 52 nariadenia č. 6/2002. Na podporu tohto návrhu uviedla dôvod výmazu uvedený v článku 25 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, teda že tento dizajn nespĺňa požiadavky stanovené v článkoch 4 až 9 uvedeného nariadenia. Ako vyplýva z článku 4 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, tieto podmienky sa týkajú najmä novosti v zmysle článku 5 tohto nariadenia a osobitého charakteru v zmysle článku 6 uvedeného nariadenia dotknutého dizajnu, ktoré sa posudzujú v okamihu jeho sprístupnenia verejnosti, ktorý je určený v súlade s článkom 7 toho istého nariadenia.
- 23 Na podporu svojho návrhu na výmaz predložila I-Drain najmä výňatky dvoch katalógov výrobkov podniku Blücher (ďalej len „katalógy Blücher“). Katalógy Blücher obsahovali predovšetkým tento obrázok:

- 24 Rozhodnutím z 23. septembra 2010 výmazové oddelenie EUIPO vyhlásilo sporný dizajn za neplatný, čím vyhovel návrhu v tomto zmysle, ktorý mu predložila spoločnosť I-Drain.
- 25 Výmazové oddelenie EUIPO v bode 3 daného rozhodnutia uviedlo, že z tvrdení spoločnosti I-Drain jasne vyplýva, že jej návrh na výmaz sa zakladal na údajnom nedostatku novosti a osobitého charakteru sporného dizajnu Spoločenstva. V bode 15 uvedeného rozhodnutia výmazové oddelenie EUIPO zastávalo názor, že tento dizajn *stricto sensu* zobrazuje platňu, nádrž a odtokovú prípojku sprchy a že jediným viditeľným znakom tohto dizajnu bola vrchná časť uvedenej platne. Podľa bodu 19 rozhodnutia výmazového oddelenia EUIPO je táto platňa rovnaká ako platňa nachádzajúca sa v strede obrázka uvedeného v bode 23 tohto rozsudku a sporný dizajn sa nevyznačuje novosťou pri porovnaní s dizajnom nachádzajúcim sa v tomto dokumente. Výmazové oddelenie EUIPO okrem toho v bode 20 svojho rozhodnutia zamietlo ako irelevantné tvrdenie spoločnosti ESS, podľa ktorého sa

platňa nachádzajúca sa v strede obrázka uvedeného v bode 23 tohto rozsudku používa v inom prostredí, ako je prostredie, v ktorom sa mal výrobok dotknutý sporným dizajnom používať, a to z dôvodu, že použitie výrobku, v ktorom je sporný dizajn stelesnený, nie je prvkom jeho vzhľadu, a preto nemá tento rozdiel vplyv na porovnanie oboch kolidujúcich dizajnov.

- 26 Dňa 15. októbra 2010 ESS podala na základe článkov 55 až 60 nariadenia č. 6/2002 odvolanie proti rozhodnutiu výmazového oddelenia EUIPO.
- 27 Sporným rozhodnutím tretí odvolací senát EUIPO zrušil rozhodnutie výmazového oddelenia EUIPO z 23. septembra 2010. V bodoch 31 až 33 sporného rozhodnutia sa na rozdiel od výmazového oddelenia EUIPO v podstate domnieval, že sporný dizajn Spoločenstva má nový charakter v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002, keďže sa nezhoduje s platňou nachádzajúcou sa v strede obrázka uvedeného v bode 23 tohto rozsudku, ale v porovnaní s ňou obsahuje rozdiely, ktoré nie sú „minimálne“ a ktoré sa nevyznačujú tým, že ich možno „ťažko objektívne posúdiť“, a ktoré preto nemožno považovať za nepodstatné. Vec vrátil výmazovému oddeleniu EUIPO, „aby rozhodlo o návrhu na výmaz podľa článku 25 ods. 1 písm. b) v spojení s [článkom 4 ods. 1 a článkom 6]“ nariadenia č. 6/2002.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 28 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 7. januára 2013 podala Group Nivelles žalobu na zrušenie sporného rozhodnutia.
- 29 Svojím vyjadrením k žalobe podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. júla 2013 ESS ako vedľajší účastník konania navrhla zrušiť sporné rozhodnutie z dôvodu, ktorý nebol v žalobe uvedený.
- 30 Na podporu svojej žaloby Group Nivelles uviedla jediný žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení zo strany tretieho odvolacieho senátu EUIPO pri porovnaní sporného dizajnu so skoršími dizajnmi, ktoré boli uvedené na podporu návrhu na výmaz. Podľa nej viedlo toto nesprávne posúdenie tretí odvolací senát EUIPO k chybnému záveru, podľa ktorého bol sporný dizajn nový v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002.
- 31 Vo svojom návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia z iného dôvodu, ako sú dôvody uvádzané spoločnosťou Group Nivelles, ESS tvrdí, že tretí odvolací senát EUIPO porušil podstatné formálne náležitosti, keď v bode 31 daného rozhodnutia dospel k záveru, že obrázok uvedený v bode 23 tohto rozsudku zobrazuje veľmi jednoduchý obdĺžnikový odtok sprchy, ktorý pozostáva z prederavenej krycej platne. Podľa ESS je tento záver v rozpore s tvrdeniami účastníkov konania pred EUIPO a nie je odôvodnený, v dôsledku čoho nie je sporné rozhodnutie dostatočne zrozumiteľné.
- 32 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd vyhovel tak jedinému žalobnému dôvodu spoločnosti Group Nivelles, ako aj vedľajšiemu dôvodu spoločnosti ESS, a v dôsledku toho zrušil sporné rozhodnutie. Naproti tomu Všeobecný súd zamietol návrh spoločnosti Group Nivelles na zmenu tohto rozhodnutia.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom

- 33 Svojím odvolaním vo veci C-361/15 P ESS navrhuje, aby Súdny dvor:
- čiastočne zrušil napadnutý rozsudok a
 - uložil účastníkovi konania, ktorý nemal vo veci úspech, povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

- 34 Vo svojom vyjadrení k odvolaniu vo veci C-361/15 P EUIPO navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil.
- 35 Vo svojom vyjadrení k odvolaniu vo veci C-361/15 P Group Nivelles navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila.
- 36 Svojím odvolaním vo veci C-405/15 P EUIPO navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok a
 - uložil spoločnostiam Group Nivelles a ESS povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil.
- 37 Vo svojom vyjadrení k odvolaniu vo veci C-405/15 P ESS navrhuje, aby Súdny dvor:
- vyhovel odvolaniu, pokiaľ ide o prvé dva odvolacie dôvody EUIPO, a uložil spoločnosti Group Nivelles povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil EUIPO, a
 - zamietol odvolanie, pokiaľ ide o tretí odvolací dôvod EUIPO, a uložil mu povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila v súvislosti s týmto odvolacím dôvodom.
- 38 Vo svojom vyjadrení k odvolaniu vo veci C-405/15 P Group Nivelles navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila.
- 39 Vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania vo veci C-405/15 P Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok a
 - rozhodol, že znáša svoje vlastné trovy konania.
- 40 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 8. júna 2016 boli veci C-361/15 P a C-405/15 P spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

O odvolaniach

O prvom a druhom odvolacom dôvode EUIPO založenom na porušení článku 63 ods. 1 a článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 5 tohto nariadenia

- 41 Vzhľadom na ich prepojenosť je potrebné preskúmať spoločne prvý a druhý odvolací dôvod EUIPO.

Argumentácia účastníkov konania

- 42 EUIPO po prvé tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 74 a 79 napadnutého rozsudku porušil článok 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 a osobitne zásady, ktorými sa musí spravovať dôkazné bremeno a vykonávanie dôkazov v rámci návrhu na výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva, keď vyžadoval, aby EUIPO zrekonštruoval skorší dizajn na základe rôznych výňatkov z katalógov priložených k návrhu na výmaz.
- 43 Tento článok 63 ods. 1 je založený na jasnom rozdelení úloh EUIPO a navrhovateľa výmazu v rámci konaní o výmaze založených na článkoch 5 a 6 nariadenia č. 6/2002, čo je potvrdené okrem iného ustanoveniami článku 28 ods. 1 písm. b) bodov v) a vi) nariadenia č. 2245/2002.
- 44 Navrhovateľ výmazu je tak povinný presne identifikovať relevantné skoršie dizajny tak, že predloží vyobrazenia týchto dizajnov, ako aj dôkaz o ich existencii. Okrem toho musí predložiť dôkaz o sprístupnení týchto skorších dizajnov v zmysle článku 7 nariadenia č. 6/2002. V tejto súvislosti môže EUIPO preskúmať návrh na výmaz len na základe skutočností, dôkazov, tvrdení a pripomienok predložených navrhovateľom výmazu, a to bez možnosti nahradiť ho pri dokazovaní alebo vyhľadávaní, ktorý skorší dizajn by mohol byť relevantný medzi všetkými dizajnmi zobrazenými v predložených dokumentoch.
- 45 EUIPO zastáva názor, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v bodoch 74 a 84 napadnutého rozsudku domnieval, že nesprávne identifikoval uvádzaný skorší dizajn a že tento dizajn tvorí „celý odtokový systém pre tekutiny ponúkaný podnikom Blücher a uvádzaný na podporu návrhu na výmaz“.
- 46 Podľa EUIPO z konania týkajúceho sa návrhu na výmaz, ako aj z pripomienok spoločnosti Group Nivelles pred Všeobecným súdom vyplýva, že táto spoločnosť neuvádzala ako skorší dizajn celý odtokový systém pre tekutiny, ale len kryciu platňu sprístupnenú tak podnikom Blücher, ako aj inými podnikmi. Group Nivelles označila celý odtokový systém pre tekutiny až v štádiu žaloby pred Všeobecným súdom, teda neskoro.
- 47 To, že Všeobecný súd uložil v bode 79 napadnutého rozsudku EUIPO povinnosť porovnať sporný dizajn s celým odtokovým systémom pre tekutiny ponúkaným podnikom Blücher, znamená, že z vlastnej iniciatívy vyhľadal v katalógoch predložených spoločnosťou Group Nivelles skorší dizajn, ktorý považoval za najrelevantnejší, čím porušil článok 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.
- 48 Po druhé EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 77 a 78 napadnutého rozsudku porušil pravidlá, ktorými sa musí spravovať posúdenie novosti dizajnu Spoločenstva a ktoré sú uvedené v článku 5 nariadenia č. 6/2002, keď mu uložil povinnosť skombinovať viacero zložiek dizajnu, vo vzťahu ku ktorému sa uvádza, že je skorší, pričom tieto zložky sú sprístupnené samostatne.
- 49 Súdny dvor už vo svojom rozsudku z 19. júna 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 26), rozhodol, že pokiaľ ide o preskúmanie osobitého charakteru dizajnu v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002, nemožno ho porovnať s kombináciou špecifických prvkov alebo častí skorších dizajnov, ale s individualizovanými a určitými skoršími dizajnmi. Takéto posúdenie platí aj pre preskúmanie novosti dizajnu v zmysle článku 5 tohto nariadenia.
- 50 Okolnosť, že jednotlivé zložky dizajnu sprístupnené samostatne sú určené na spoločné použitie, tento záver nemení. Kombinácia týchto jednotlivých zložiek totiž môže viesť k vonkajšej úprave, ktorá sa predpokladá, ale je hypotetická alebo v každom prípade veľmi približná, čo bráni porovnávaciemu preskúmaniu novosti podľa článku 5 nariadenia č. 6/2002. EUIPO sa domnieva, že v predmetnej veci jednotlivé charakteristiky skoršieho dizajnu nemožno určiť s dostatočnou presnosťou a že kombinácia jednotlivých zložiek, ktoré sú určené na spoločné použitie, si vyžaduje konštrukčné úsilie a viedla by k hypotetickej kompozícii.

- 51 EUIPO dodáva, že Všeobecný súd v bodoch 68 a 76 napadnutého rozsudku odmietol tieto tvrdenia z dôvodu, že sú založené na predpoklade, podľa ktorého účastníci konania nepredložili žiadny obrázok s kombináciou krycej platne a odtokovej nádrže, čo je podľa Všeobecného súdu nesprávny predpoklad. EUIPO sa však domnieva, že toto tvrdenie Všeobecného súdu je založené na skreslení skutkových okolností, čo je potvrdené porovnaním obrázkov, na ktoré Všeobecný súd odkazuje v napadnutom rozsudku.
- 52 ESS sa pripája k tvrdeniam predloženým EUIPO a zastáva názor, že prvý a druhý odvolací dôvod sú dôvodné.
- 53 Naproti tomu Group Nivelles spochybňuje argumentáciu EUIPO, a teda navrhuje, aby Súdny dvor zamietol prvý a druhý odvolací dôvod ako nedôvodné.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 54 Svojím prvým a druhým odvolacím dôvodom EUIPO v podstate spochybňuje posúdenie, ktoré Všeobecný súd vykonal v bodoch 77 až 79 a 84 napadnutého rozsudku.
- 55 EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd porušil na jednej strane článok 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 a osobitne zásady, ktorými sa musí spravovať dôkazné bremeno a vykonávanie dôkazov v rámci návrhu na výmaz zapísaného dizajnu. Na druhej strane sa domnieva, že Všeobecný súd porušil článok 5 tohto nariadenia a najmä pravidlá, ktorými sa musí spravovať posudzovanie novosti dizajnu Spoločenstva, keď od neho vyžadoval, aby skombinoval jednotlivé prvky jedného alebo viacerých dizajnov sprístupnených verejnosti samostatne v rôznych výňatkoch katalógov pripojených k návrhu na výmaz s cieľom získať úplnú vonkajšiu úpravu skoršieho dizajnu.
- 56 Pokiaľ ide o vykonávanie dôkazov, je potrebné pripomenúť, že článok 63 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 6/2002 stanovuje, že v priebehu konania EUIPO preskúma skutočnosti z vlastného podnetu. Druhá veta tohto ustanovenia však spresňuje, že v konaniach týkajúcich sa návrhu na výmaz sa preskúmanie obmedzuje na dôvody uvádzané účastníkmi konania a návrhy predložené účastníkmi konania.
- 57 V prejednávanej veci z bodu 22 tohto rozsudku vyplýva, že Group Nivelles podala návrh na výmaz sporného dizajnu v súlade s článkom 52 nariadenia č. 6/2002, pričom uplatnila dôvod výmazu uvedený v článku 25 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.
- 58 Na jednej strane podľa článku 28 ods. 1 písm. b) bodu v) nariadenia č. 2245/2002 v prípade, ak je návrh na výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva založený na skutočnosti, že tento dizajn nespĺňa podmienky stanovené v článkoch 5 a 6 nariadenia č. 6/2002, návrh na výmaz musí obsahovať označenie a vyobrazenie skorších dizajnov, ktoré by mohli predstavovať prekážku novosti alebo osobitého charakteru zapísaného dizajnu Spoločenstva, ako aj dokumenty preukazujúce existenciu týchto skorších dizajnov.
- 59 Na druhej strane v rámci návrhu na výmaz založeného na článku 25 nariadenia č. 6/2002 z článku 52 ods. 1 a 2, ako aj z článku 53 ods. 1 a 2 tohto nariadenia vyplýva, že neprináleží EUIPO alebo Všeobecnému súdu, ale žalobcovi uplatňujúcemu dôvod na výmaz uvedený v článku 25 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia, predložiť dôkazy, ktorými možno preukázať reálnosť tohto dôvodu (pozri analogicky uznesenie zo 17. júla 2014, Kastenholtz/ÚHVT, C-435/13 P, neuvverejnené, EU:C:2014:2124, bod 55).
- 60 Keď teda navrhovateľ výmazu uvádza dôvod na výmaz stanovený v článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, prináleží mu predložiť dôkazy, ktorými možno preukázať, že sporný dizajn nespĺňa podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia.

- 61 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa porušenia článku 5 nariadenia č. 6/2002, je potrebné dodať, že tým, že toto ustanovenie vyžaduje na to, aby sa dizajn považoval za nový, aby „žiadaný dizajn nebol sprístupnený verejnosti“, implikuje, že posúdenie novosti dizajnu sa musí uskutočniť vo vzťahu k jednému alebo viacerým presným, individualizovaným, určeným a identifikovaným dizajnom medzi všetkými dizajnmi, ktoré boli predtým sprístupnené verejnosti (pozri analogicky, pokiaľ ide o článok 6 nariadenia č. 6/2002, rozsudok z 19. júna 2014, *Karen Millen Fashions*, C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 25).
- 62 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 3 písm. a) tohto nariadenia je dizajn definovaný ako „vonkajší[a] úprav[a] celku alebo časti výrobku, ktorá vyplýva zo znakov najmä línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenía“. Z toho vyplýva, že v rámci systému stanoveného nariadením č. 6/2002 predstavuje vonkajšia úprava rozhodujúci prvok dizajnu.
- 63 Preto skutočnosť, aby charakteristika dizajnu bola viditeľná, predstavuje zásadnú podmienku tejto ochrany. V odôvodnení 12 nariadenia č. 6/2002 sa teda uvádza, že ochrana dizajnov by sa nemala rozširovať na tie súčasti, ktoré nie sú viditeľné počas bežného užívania výrobku, ani na tie znaky takejto časti, ktoré nie sú viditeľné, keď je daná časť nainštalovaná, a že preto by sa tieto znaky nemali zohľadňovať na účely posúdenia, či ostatné znaky tohto dizajnu spĺňajú požiadavky ochrany.
- 64 Z uvedených úvah vyplýva, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 147 a 149 svojich návrhov, že je zásadné, aby inštalácie EUIPO mali k dispozícii skorší dizajn, ktorý musí umožňovať zachytiť vonkajšiu úpravu výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený, a identifikovať presným a určitým spôsobom skorší dizajn s cieľom pristúpiť v súlade s článkami 5 až 7 nariadenia č. 6/2002 k posúdeniu novosti a osobitého charakteru sporného dizajnu a k porovnaniu medzi dotknutými dizajnmi. Preskúmanie, či sa napadnutý dizajn skutočne nevyznačuje novosťou alebo osobitým charakterom, si totiž vyžaduje mať k dispozícii presný a určitý skorší dizajn.
- 65 Aj vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 58 až 64 tohto rozsudku z toho vyplýva, že prináleží účastníkovi konania, ktorý podal návrh na výmaz, aby EUIPO poskytol nevyhnutné informácie a najmä presnú a úplnú identifikáciu a vyobrazenie dizajnu, vo vzťahu ku ktorému sa uvádza, že je skorší, a to s cieľom preukázať, že sporný dizajn nemožno platne zapísať.
- 66 V prejednávaných veciach vyplýva najmä z bodov 64, 65 a 79 napadnutého rozsudku, a to bez toho, aby sa v tejto súvislosti v rámci predmetných odvolaní uvádzalo skreslenie, že Group Nivelles vo svojom návrhu na výmaz pred inštaniami EUIPO nepredložila úplné vyobrazenie dizajnu, vo vzťahu ku ktorému sa uvádza, že je skorší.
- 67 V bode 79 napadnutého rozsudku však Všeobecný súd potvrdil, že v rozsahu, v akom z katalógov Blücher jasne vyplýva, že krycia platňa nachádzajúca sa v strede obrázka uvedeného v bode 23 tohto rozsudku je určená na skombinovanie s nádržami a prípojkami odtoku, ktoré ponúka podnik Blücher a ktoré sa tiež nachádzajú v týchto katalógoch, aby spolu vytvorili celý odtokový systém pre tekutiny, prináleží EUIPO, aby ho na účely posúdenia novosti sporného dizajnu porovnal najmä s odtokom pre tekutiny pozostávajúcim z predmetnej krycej platne v kombinácii s ostatnými prvkami odtokového systému pre tekutiny ponúkanými podnikom Blücher.
- 68 V dôsledku toho Všeobecný súd uložil EUIPO povinnosť, aby v rámci porovnania, ktoré tento úrad musí uskutočniť medzi dotknutými dizajnmi na účely posúdenia novosti sporného dizajnu v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002, skombinoval jednotlivé prvky jedného alebo viacerých skorších dizajnov s cieľom získať úplnú vonkajšiu úpravu tohto dizajnu, aj keď navrhovateľ výmazu nezobrazil tento dizajn ako celok.

- 69 Od EUIPO nemožno vyžadovať, aby najmä v rámci posúdenia novosti sporného dizajnu pristúpil ku kombinovaniu jednotlivých prvkov skoršieho dizajnu, pretože prináleží navrhovateľovi výmazu, aby predložil úplné vyobrazenie tohto skoršieho dizajnu. Napokon, ako uviedol generálny advokát v bode 152 svojich návrhov, akákoľvek prípadná kombinácia by obsahovala chyby, pretože by nevyhnutne zahŕňala približné odhady.
- 70 Za týchto podmienok, ako správne tvrdí EUIPO a v rozpore s tým, čo uviedol Všeobecný súd v bode 78 napadnutého rozsudku, okolnosť, že sporný dizajn pozostáva len z kombinácie dizajnov, ktoré už boli sprístupnené verejnosti a vo vzťahu ku ktorým už bolo uvedené, že sú určené na spoločné používanie, nemôže byť pri neexistencii úplného označenia a vyobrazenia dizajnu, vo vzťahu ku ktorému sa uvádza, že je skorší, relevantná na účely preskúmania novosti v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002.
- 71 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že okolnosť uvedená Všeobecným súdom v bode 68 napadnutého rozsudku, a to že ESS ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom predložil výňatky z katalógu podniku Blücher, ktoré boli iné ako výňatky predložené spoločnosťou Group Nivelles v jej návrhu na výmaz a ktoré obsahovali obrázok takej krycej platne, aká sa nachádza v strede obrázka uvedeného v bode 23 tohto rozsudku, umiestnenej nad nádržou, pod ktorou sa nachádza odtok, nemôže slúžiť na ospravedlnenie neexistencie presného označenia a vyobrazenia skoršieho dizajnu uvádzaného spoločnosťou Group Nivelles. Aj keď EUIPO môže zohľadniť takúto okolnosť s cieľom prijať spôsoby predkladania alebo získavania dôkazov na základe článku 65 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, neprináleží mu, aby kombinoval jednotlivé prvky jedného alebo viacerých dizajnov, ktoré boli sprístupnené verejnosti samostatne v rôznych výňatkoch katalógov pripojených k návrhu na výmaz, s cieľom získať úplnú vonkajšiu úpravu uvádzaného skoršieho dizajnu. Bez toho, aby bolo potrebné preskúmať tvrdenie EUIPO, podľa ktorého došlo v bodoch 68 a 76 napadnutého rozsudku k skresleniu skutkových okolností, postačuje konštatovať, že Všeobecný súd v danom rozsudku vôbec nepotvrďuje, že obrázok predložený spoločnosťou ESS predstavuje úplný obrázok presného skoršieho dizajnu, vo vzťahu ku ktorému Group Nivelles uvádza, že je skorší.
- 72 Z uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd sa v bodoch 77 až 79 a 84 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyžadoval, aby EUIPO na účely posúdenia novosti sporného dizajnu zrekonštruoval skorší dizajn na základe jednotlivých výňatkov z katalógov Blücher, ktoré boli pripojené k návrhu na výmaz.
- 73 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že nesprávne právne posúdenie Všeobecného súdu nemôže viesť k neplatnosti napadnutého rozsudku, ak sa jeho výrok javí opodstatnený z iných právnych dôvodov (pozri rozsudky z 18. júla 2013, FIFA/Komisia, C-204/11 P, EU:C:2013:477, bod 43, a z 11. mája 2017, Dyson/Komisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 55).
- 74 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že výrok napadnutého rozsudku je v rozsahu, v akom sa ním zrušuje sporné rozhodnutie, dôvodný. Predovšetkým z bodu 67 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že dizajn, vo vzťahu ku ktorému Group Nivelles pred EUIPO uvádzala, že je skorší, je celý odtokový systém pre tekutiny ponúkaný podnikom Blücher. Keďže EUIPO v tomto ohľade neuvádza žiadne skreslenie, jeho tvrdenie, podľa ktorého Group Nivelles uviedla takýto celý systém prvýkrát v štádiu žaloby pred Všeobecným súdom, nemôže obstať.
- 75 Ako bolo pripomenuté v bode 70 tohto rozsudku, z bodov 64, 65 a 79 napadnutého rozsudku vyplýva, že Group Nivelles vo svojom návrhu na výmaz pred inštanciami EUIPO nepredložila úplné vyobrazenie uvedeného dizajnu.
- 76 Tretí odvolací senát EUIPO napriek tomu v spornom rozhodnutí pristúpil k preskúmaniu novosti sporného dizajnu, keď ho porovnal s krycou platňou predloženou spoločnosťou Group Nivelles na podporu jej návrhu na výmaz, ktorá je umiestnená v strede obrázka uvedeného v bode 23 tohto rozsudku. Táto krycia platňa nepredstavuje dizajn, vo vzťahu ku ktorému Group Nivelles uvádzala, že je skorší. Z toho vyplýva, že keď tretí odvolací senát EUIPO v bode 31 sporného rozhodnutia potvrdil,

že „skorší dizajn (D1) sa skladá z veľmi jednoduchého obdĺžnikového odtoku sprchy zloženého z krycej platne s dierou“, sporné rozhodnutie založil na nepresnom odôvodnení, čo postačuje na odôvodnenie rozhodnutia Všeobecného súdu o zrušení tohto rozhodnutia.

- 77 Z uvedeného vyplýva, že nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, ako je konštatované v bode 72 tohto rozsudku, nie je takej povahy, že by spôsobovalo neplatnosť napadnutého rozsudku, keďže jeho výrok, ktorým zrušil sporné rozhodnutie, sa javí opodstatnený z iných právnych dôvodov. V dôsledku toho je potrebné zamietnuť prvý a druhý odvolací dôvod EUIPO ako neúčinné.

O prvom odvolacom dôvode spoločnosti ESS založenom na tom, že v bodoch 115 až 123 napadnutého rozsudku bol porušený článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 5 a článkom 7 ods. 1 tohto nariadenia, ako aj články 10 a 19 a článok 36 ods. 6 uvedeného nariadenia

Argumentácia účastníkov konania

- 78 Svojím prvým odvolacím dôvodom ESS najprv tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 7 ods. 1 tohto nariadenia, keď sa jednak domnieval, že skorší dizajn stelesnený vo výrobku, ktorý je iný ako výrobok dotknutý neskorším dizajnom, alebo použitý na takom výrobku, je v zásade relevantný na účely posúdenia novosti tohto dizajnu v zmysle článku 5 uvedeného nariadenia, a jednak, že znenie tohto článku vylučuje, aby bolo možné dizajn považovať za nový v prípade, že zhodný dizajn bol skôr sprístupnený verejnosti, a to bez ohľadu na výrobok, v ktorom mal byť tento skorší dizajn stelesnený alebo na ktorom sa mal použiť.
- 79 ESS zastáva názor, že na rozdiel od toho, čo Všeobecný súd uviedol v bode 119 napadnutého rozsudku, pravidlá stanovené v uvedenom článku 7 sa týkajú len novosti a osobitého charakteru výrobkov patriacich do toho istého sektora alebo výrobkov tej istej povahy, ktoré sú určené na to isté použitie.
- 80 ESS zastáva názor, že ani prípravné práce na smernici 98/71/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 1998 o právnej ochrane dizajnov (Ú. v. ES L 289, 1998, s. 28; Mim. vyd. 13/021, s. 120), ani prípravné práce na nariadení č. 6/2002 neumožňujú dospieť k záveru, že by predpoklad používania dizajnu, ktorý možno uplatniť na rôzne výrobky, z ktorých každý má inú úžitkovú funkciu, hral úlohu pri vypracovaní tohto nariadenia. Všeobecný súd tak v bode 122 napadnutého rozsudku nesprávne uviedol, že „príslušný sektor“ v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa neobmedzuje na sektor, do ktorého patrí výrobok, v ktorom má byť sporný dizajn stelesnený alebo na ktorom má byť použitý. V takom prípade sa totiž uvedený dizajn môže spájať so všetkými sektormi, v rámci ktorých ho možno použiť, a to aj s takými sektormi, ktoré nemajú žiadnu súvislosť so sektorom, v ktorom ho strana, ktorá sa dožaduje ochrany na základe dizajnov, chce použiť.
- 81 ESS tvrdí, že aby bolo možné sektor považovať za „príslušný“, musí existovať súvislosť medzi dizajnom a výrobkom alebo výrobkami, na ktorých sa má predmetný dizajn použiť, teda súvislosť, ktorú tvoria výrobky uvedené v prihláške dizajnu Spoločenstva v súlade s ustanoveniami článku 36 ods. 2 nariadenia č. 6/2002.
- 82 Široký výklad, aký Všeobecný súd priznáva „príslušnému sektoru“, má za následok, že kategória „kruho[v], ktoré sa špecializujú“, na ktoré odkazuje článok 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, zahŕňa osoby, ktoré sa považujú za osoby, ktoré poznajú nielen sektor, do ktorého patrí výrobok, v ktorom má byť sporný dizajn stelesnený alebo na ktorom má byť použitý, ale aj iné sektory, do ktorých patria výrobky, do ktorých možno dizajn taktiež stelesniť alebo na ktorých ho možno tiež použiť. Nie je teda reálne sa domnievať, že by tieto osoby mali taký stupeň znalostí.

- 83 ESS ďalej zastáva názor, že Všeobecný súd porušil článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 5 toho istého nariadenia, keď sa v bodoch 115 a 116 napadnutého rozsudku domnieval, že dizajn Spoločenstva nemožno považovať za nový v zmysle tohto článku 5 ods. 1, ak bol verejnosti sprístupnený zhodný dizajn pred dátumami uvedenými v tomto ustanovení, aj keď mal byť tento skorší dizajn stelesnený v inom výrobku, ako je výrobok alebo výrobky uvedené v prihláške, alebo sa mal na tomto inom výrobku použiť v zmysle článku 36 ods. 2 nariadenia č. 6/2002.
- 84 ESS napokon tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 115 a 116 napadnutého rozsudku porušil články 10 a 19 a článok 36 ods. 6 nariadenia č. 6/2002.
- 85 ESS zastáva názor, že s cieľom posúdiť, či dizajn vytvára odlišný celkový vizuálny dojem v zmysle článku 6 a článku 10 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, je potrebné vychádzať z hľadiska „informovaného užívateľa“. Znalosti informovaného užívateľa sú obmedzené, čo má vplyv na posúdenie osobitého charakteru a rozsahu ochrany zapísaného dizajnu Spoločenstva.
- 86 V tejto súvislosti ESS poukazuje na rozpor medzi posúdením uvedeným v bode 115 napadnutého rozsudku a posúdením vykonaným v bode 132 daného rozsudku. Všeobecný súd totiž v uvedenom bode 132 uznal, že znalosti informovaného užívateľa sú obmedzené a že v prípade, že informovaný užívateľ výrobku nevie s prihliadnutím na identifikáciu dotknutého výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, o skoršom výrobku, v ktorom bol stelesnený skorší dizajn alebo na ktorom sa použil, tento skorší dizajn nemôže brániť uznaniu osobitého charakteru neskoršieho dizajnu. Na jednej strane osobitý charakter a rozsah ochrany dizajnu sú dve strany tej istej mince a na druhej strane, aj keď informovaný užívateľ vie o skoršom výrobku, nevyhnutne to neznamená, že túto znalosť možno zohľadniť pri posudzovaní osobitého charakteru dizajnu, ktorý má byť podľa článku 36 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 stelesnený v inom výrobku alebo použitý na inom výrobku.
- 87 Group Nivelles a EUIPO zastávajú názor, že prvý odvolací dôvod spoločnosti ESS treba zamietnuť ako nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 88 V bodoch 115 až 123 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v podstate rozhodol, že povaha výrobku, v ktorom je skorší dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, nemá vplyv na preskúmanie novosti sporného dizajnu v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002. V bode 122 daného rozsudku Všeobecný súd uviedol, že „príslušný sektor“ v zmysle článku 7 ods. 1 tohto nariadenia sa neobmedzuje na sektor výrobku, v ktorom má byť sporný dizajn stelesnený alebo na ktorom má byť použitý.
- 89 Z článku 5 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že dizajn sa považuje za nový, ak žiaden zhodný dizajn nebol sprístupnený verejnosti, a to v prípade zapísaného dizajnu Spoločenstva pred dňom podania prihlášky na zápis dizajnu, pre ktorý sa žiada ochrana, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.
- 90 Znenie tohto ustanovenia neviaže novosť dizajnu na výrobky, v ktorých ho možno stelesniť alebo na ktorých ho možno použiť.
- 91 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 10 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 rozsah ochrany, ktorú udeľuje dizajn Spoločenstva, zahŕňa „akýkoľvek dizajn“, ktorý nevyvoláva u informovaného užívateľa odlišný celkový vizuálny dojem.
- 92 Je teda potrebné zdôrazniť, že ak by sa malo prijať stanovisko spoločnosti ESS, podľa ktorého ochrana dizajnu závisí od povahy tovaru, v ktorom je tento dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, takáto ochrana by bola obmedzená len na dizajny patriace do určitého sektora. Takéto stanovisko teda nemožno prijať.

- 93 Ako okrem toho správne rozhodol Všeobecný súd v bode 115 napadnutého rozsudku, tak z článku 36 ods. 6, ako aj z článku 19 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že z titulu zapísaného dizajnu Spoločenstva má jeho majiteľ výlučné právo použiť predmetný dizajn na všetky druhy výrobkov, a nielen na výrobok uvedený v prihláške.
- 94 Podľa ustanovení uvedeného článku 36 ods. 6 totiž údaje uvedené najmä v odseku 2 tohto istého článku nemajú vplyv na rozsah ochrany dizajnu ako takého. V dôsledku toho tieto údaje, ktoré pozostávajú z označenia výrobkov, v ktorých má byť dizajn stelesnený alebo na ktorých má byť použitý, nemôžu obmedzovať ochranu tohto dizajnu, ako bola konkrétne stanovená v článku 10 nariadenia č. 6/2002.
- 95 Pokiaľ ide o článok 19 ods. 1 tohto nariadenia, odkaz na „výrobok“, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, neumožňuje domnievať sa, že rozsah ochrany dizajnu Spoločenstva sa obmedzuje na výrobok, v ktorom je tento dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý.
- 96 Za týchto podmienok Všeobecný súd v bode 116 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že vzhľadom na výklad článkov 10 a 19, ako aj článku 36 nariadenia č. 6/2002 dizajn Spoločenstva nemožno považovať za nový v zmysle článku 5 ods. 1 tohto nariadenia, ak bol verejnosti sprístupnený zhodný dizajn pred dátumami uvedenými v tomto ustanovení, aj keď mal byť tento skorší dizajn stelesnený v odlišnom výrobku alebo na ňom mal byť použitý. Skutočnosť, že ochrana priznaná dizajnu sa neobmedzuje len na samotné výrobky, v ktorých má byť stelesnený alebo na ktorých má byť použitý, totiž nevyhnutne znamená, že ani posúdenie novosti dizajnu nemožno obmedziť len na tieto výrobky. V opačnom prípade, ako uviedol Všeobecný súd v tom istom bode, by neskorší zápis dizajnu Spoločenstva, ktorý bol dosiahnutý napriek skoršiemu sprístupneniu zhodného dizajnu, ktorý mal byť stelesnený v odlišnom výrobku alebo mal byť na takom výrobku použitý, umožňoval majiteľovi tohto neskoršieho zápisu zakázať použitie uvedeného dizajnu aj pre výrobok, na ktorý sa vzťahuje skoršie sprístupnenie, čo by bol absurdný výsledok.
- 97 V rozpore s tým, čo tvrdí ESS, takýto výklad nie je spochybnený článkom 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.
- 98 V súlade s prvou vetou tohto článku 7 ods. 1 sa totiž na účely uplatnenia článkov 5 a 6 nariadenia č. 6/2002 dizajn považuje za dizajn, ktorý bol sprístupnený verejnosti, ak sa zverejnil po zápise, alebo ak bol vystavený, použil sa v obchodovaní alebo inak sa zverejnil pred dňom uvedeným v článku 5 ods. 1 písm. a) a b) a článku 6 ods. 1 písm. a) a b) tohto nariadenia, s výnimkou, ak sa tieto prípady počas bežného obchodovania nemôžu stať známymi kruhom, ktoré sa špecializujú na príslušný sektor a pôsobia v rámci Únie.
- 99 Zo znenia článku 7 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 6/2002 tak vyplýva, že toto ustanovenie viaže existenciu sprístupnenia len na faktické spôsoby tohto sprístupnenia, a nie na výrobok, v ktorom má byť dizajn stelesnený alebo na ktorom má byť použitý.
- 100 Uvedené ustanovenie okrem toho stanovuje pravidlo, podľa ktorého vznik akejkoľvek skutočnosti uvedenej v tomto ustanovení predstavuje sprístupnenie dizajnu verejnosti, pričom z tohto pravidla existuje výnimka, a to ak sa počas bežného obchodovania nemôžu skutočnosti uvádzané na podporu tvrdenia, že došlo k sprístupneniu, stať známymi kruhom, ktoré sa špecializujú na príslušný sektor a pôsobia v rámci Únie. Výraz „kruh[y], ktoré sa špecializujú na príslušný sektor“ sa teda objavuje len v rámci výnimky, a z tohto dôvodu sa musí vykladať reštriktívne.
- 101 S cieľom vymedziť rozsah tejto výnimky je potrebné tak, ako to urobil Všeobecný súd v bode 120 napadnutého rozsudku, odkázať na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o dizajnoch Spoločenstva (Ú. v. ES C 388, 1994, s. 9), ktorého návrh uvedený v bode 3.1.4 tohto stanoviska bol prebratý do článku 7 nariadenia č. 6/2002. Bod 3.1.2 uvedeného stanoviska uvádza, že takto formulované ustanovenie týkajúce sa posúdenia novosti dizajnu Spoločenstva sa zdá byť ťažko uplatniteľné vo viacerých sektoroch a predovšetkým

v textilnom priemysle. Tento istý bod dodáva, že je bežné, že predajcovia nelegálnych napodobení si často zaobstarajú osvedčenia, ktoré nepravdivo preukazujú, že sporný dizajn bol už predtým vytvorený v treťom štáte. Bod 3.1.3 tohto istého stanoviska obsahuje záver, že za týchto podmienok je potrebné sa zamerať na sprístupnenie zainteresovaným kruhom v Únii pred referenčným dátumom.

- 102 Z prípravných prác k nariadeniu č. 6/2002 tak vyplýva, že výnimka, ktorú obsahuje článok 7 ods. 1 tohto nariadenia, pokiaľ ide o prípad, keď skutočnosti, ktoré toto ustanovenie vymenúva, nemôžu predstavovať sprístupnenie verejnosti, má za cieľ vylúčiť to, aby skutočnosti, ktoré sú ťažko overiteľné a ku ktorým údajne došlo v tretích štátoch, mohli predstavovať také sprístupnenie, a nie rozlišovať medzi jednotlivými sektormi činnosti v rámci Únie a vylúčiť to, aby skutočnosti týkajúce sa sektora činností, ktoré nemôžu byť známe kruhom, ktoré sa špecializujú na iný sektor v rámci Únie, mohli predstavovať sprístupnenie verejnosti.
- 103 Všeobecný súd sa teda v bode 122 napadnutého rozsudku správne domnieval, že „príslušný sektor“ v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa neobmedzuje na sektor výroby, v ktorom má byť sporný dizajn stelesnený alebo na ktorom má byť použitý.
- 104 Všeobecný súd preto v bode 123 napadnutého rozsudku rozhodol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, že skorší dizajn stelesnený vo výrobku, ktorý je odlišný od výrobku dotknutého neskorším dizajnom, alebo na taký výrobok použitý je v zásade relevantný na účely posúdenia novosti tohto neskoršieho dizajnu v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002. Z uvedených úvah totiž vyplýva, ako to uviedol Všeobecný súd v uvedenom bode, že tento článok vylučuje, aby bolo možné dizajn považovať za nový, ak bol verejnosti už skôr sprístupnený zhodný dizajn bez ohľadu na výrobok, v ktorom má byť dizajn stelesnený alebo na ktorom má byť použitý.
- 105 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť prvý odvolací dôvod spoločnosti ESS.

O druhom odvolacom dôvode spoločnosti ESS založenom na porušení článku 61 nariadenia č. 6/2002

- 106 V rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu ESS zastáva názor, že Všeobecný súd prekročil hranice preskúmania zákonnosti, čím porušil článok 61 nariadenia č. 6/2002, keďže v poslednej vete bodu 137 napadnutého rozsudku uviedol, že „v rozpore s tým, čo sa zdá, že predpokladá [ESS], [skutočnosť, že krycie platne sú vhodné na priemyselné použitie,] však neznamená, že sa nemôžu použiť aj na iných miestach, najmä v sprche, kde musia bežne znášať oveľa menšie zaťaženie“.
- 107 Tretí odvolací senát EUIPO sa nevyjadril ani k záťažovým triedam uvedeným v katalógoch Blücher alebo k ich významu, ani k ich relevantnosti pre posúdenie novosti alebo osobitého charakteru dizajnu. ESS dodáva, že posledná veta bodu 137 napadnutého rozsudku nebola potrebná na to, aby bolo možné dospieť k záveru, k akému dospel Všeobecný súd, čo vyplýva z bodu 138 tohto rozsudku, ktorý začína výrazom „je pravda, že“.
- 108 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že tento druhý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako neúčinný. Bod 138 napadnutého rozsudku, ktorý obsahuje záver Všeobecného súdu týkajúci sa nesprávneho posúdenia zo strany tretieho odvolacieho senátu EUIPO, totiž začína výrazom „je pravda, že“, čo preukazuje, že posúdenie obsiahnuté v bode 137 *in fine* napadnutého rozsudku je zbytočné, čo ESS uznáva okrem iného vo svojich písomnostiach.
- 109 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že toto posúdenie nemožno vôbec považovať za základ konštatovania, ku ktorému Všeobecný súd dospel v bodoch 138 a 139 daného rozsudku, podľa ktorého sa tretí odvolací senát EUIPO dopustil nesprávneho posúdenia, keď kvalifikoval kryciu platňu nachádzajúcu sa v strede obrázka uvedeného v bode 23 tohto rozsudku ako „odtok sprchy“.

110 Preto treba druhý odvolací dôvod spoločnosti ESS zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode EUIPO založenom na porušení článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkami 6 a 7 tohto nariadenia

Argumentácia účastníkov konania

- 111 V rámci svojho tretieho odvolacieho dôvodu EUIPO v podstate tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 131 a 132 napadnutého rozsudku uviedol, že v rámci preskúmania osobitého charakteru sporného dizajnu v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002 má povaha výrobkov dotknutých porovnávanými dizajnmi vplyv na možnosť relevantného informovaného užívateľa poznať skorší dizajn.
- 112 EUIPO sa najskôr domnieva, že keď je skorší dizajn sprístupnený v zmysle článku 7 nariadenia č. 6/2002, musí sa porovnať s neskorším dizajnom. Skutočnosť, že preskúmanie sprístupnenia zahŕňa „kruh[y], ktoré sa špecializujú na príslušný sektor“, nemá na tento záver vplyv. EUIPO uvádza, že tento článok 7 vytvára právnu fikciu, v zmysle ktorej sa každý dizajn „sprístupnený verejnosti“ považuje za známy tak odbornej verejnosti v sektore dotknutom skorším dizajnom, ako aj verejnosti zloženej z informovaných užívateľov druhu výrobku, ktorý je dotknutý sporným dizajnom. Takéto konštatovanie je potvrdené všeobecnou povahou výrazu „sprístupnený verejnosti“ použitého v uvedenom článku 7 ods. 1.
- 113 Odkaz na „kruh[y], ktoré sa špecializujú na príslušný sektor“ je relevantný len v rámci výnimky z pravidla, podľa ktorého akýkoľvek akt uvedenia do dispozície verejnosti predstavuje platné sprístupnenie. Sprístupnenie skoršieho dizajnu je teda neúčinné, ak sa preukáže, že odborník v rámci príslušného sektora nemal žiadnu primeranú príležitosť na prístup k tomuto sprístupneniu. Odkaz na „kruh[y], ktoré sa špecializujú na príslušný sektor“ slúži len na zdôraznenie výnimočného charakteru sprístupnenia, ktorému sa nepriznáva žiadny právny účinok.
- 114 Ďalej prístup navrhovaný Všeobecným súdom by znamenal, že od navrhovateľa výmazu sa vyžaduje dôkaz o dvoch sprístupneniach, a to prvom pred verejnosťou zloženou z „kruhu[v], ktoré sa špecializujú na príslušný sektor“, a druhom pred verejnosťou zloženou z užívateľov druhu výrobku, ktorý je dotknutý sporným dizajnom. Takouto požiadavkou by sa pridala podmienka, akú neupravuje ani znenie, ani duch článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. EUIPO sa totiž domnieva, že navrhovateľ výmazu musí len preukázať, že dizajn bol daný k dispozícii verejnosti, a nie to, že odborníci majú skutočnú vedomosť o tomto sprístupnení alebo že verejnosť zložená z informovaných užívateľov sa oboznámila s výrobkami dotknutými skorším dizajnom.
- 115 Napokon EUIPO tvrdí, že pojem „sprístupnenie“ v zmysle článku 7 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať tým istým spôsobom, podľa akého sa uplatňuje článok 5 nariadenia č. 6/2002 týkajúci sa kritéria novosti alebo článok 6 tohto nariadenia týkajúci sa osobitého charakteru. Vyžadovanie dodatočného dôkazu o tom, že informovaná verejnosť dotknutá sporným dizajnom má vedomosť o skoršom dizajne, v rámci preskúmania podľa uvedeného článku 6 by mohlo mať za následok, že dizajnu by sa mohol pripísať osobitý charakter, aj keď sa nevyznačuje novosťou, čo by bol nekonzistentný výsledok.
- 116 Za týchto podmienok EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd nemôže v prejednávanej veci nariadiť tretiemu odvolaciemu senátu EUIPO, aby overil, či užívatelia „odtokov sprchy“ môžu poznať odtokový žlab podniku Blücher.
- 117 Group Nivelles navrhuje zamietnuť tretí odvolací dôvod EUIPO.

- 118 Spojené kráľovstvo, ktoré vstúpilo do konania ako vedľajší účastník v rámci veci C-405/15 P na podporu EUIPO, považuje tretí odvolací dôvod EUIPO za dôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 119 Pokiaľ ide o relevantnosť identifikácie výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, na účely preskúmania osobitého charakteru tohto dizajnu v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002, Všeobecný súd v bode 129 napadnutého rozsudku uviedol, že užívateľ, ktorý sa musí zohľadniť, je užívateľ výrobku, v ktorom je tento dizajn stelesnený alebo na ktorom sa používa. V bode 131 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že nemožno vylúčiť, že informovaný užívateľ výrobku, v ktorom je určitý dizajn stelesnený alebo na ktorom sa používa, má tiež vedomosť o existujúcich dizajnoch týkajúcich sa odlišných výrobkov, aj keď ani takúto vedomosť nemožno automaticky predpokladať.
- 120 V bode 132 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v dôsledku toho rozhodol, že identifikácia výrobku, v ktorom je skorší dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, uvedená v súvislosti s namietaním osobitého charakteru neskoršieho dizajnu v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002, je pre toto posúdenie relevantná. Podľa Všeobecného súdu totiž práve identifikácia dotknutého výrobku umožňuje určiť, či informovaný užívateľ výrobku, v ktorom je neskorší dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, pozná skorší dizajn. Všeobecný súd v uvedenom bode uviedol, že len v prípade splnenia tejto podmienky môže skorší dizajn brániť uznaniu osobitého charakteru neskoršieho dizajnu.
- 121 Všeobecný súd v bode 133 napadnutého rozsudku rozhodol, že hoci identifikácia konkrétneho výrobku, v ktorom je skorší dizajn, ktorý sa uvádza na podporu návrhu na výmaz, stelesnený alebo na ktorom bol použitý, nie je relevantná na účely posúdenia novosti sporného dizajnu v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002, napriek tomu je relevantná pre posúdenie osobitého charakteru tohto dizajnu v zmysle článku 6 tohto nariadenia.
- 122 V tejto súvislosti EUIPO nespochybňuje, že rozdiel v povahe výrobku, v ktorom sú porovnávané dizajny stelesnené alebo na ktorom sú použité, môže ovplyvniť celkový dojem, aký vyvolávajú u informovaného užívateľa sporného dizajnu. EUIPO sa osobitne domnieva, že podmienky používania výrobkov dotknutých porovnávanými dizajnmi sú relevantné a prípadne môžu ovplyvniť celkový dojem zanechaný na informovaného užívateľa.
- 123 EUIPO však zastáva názor, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 131 a 132 napadnutého rozsudku uviedol, že povaha výrobkov, v ktorých sú porovnávané dizajny stelesnené alebo na ktorých sú použité, má vplyv na možnosť informovaného užívateľa výrobku, v ktorom je neskorší dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, poznať skorší dizajn a že len v prípade splnenia tejto podmienky vedomosti môže tento dizajn brániť uznaniu osobitého charakteru neskoršieho dizajnu.
- 124 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 6 nariadenia č. 6/2002 o dizajne platí, že dizajn má osobitý charakter, ak celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, sa odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa akýmkoľvek iným dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti. Súdny dvor už rozhodol, že pojem informovaný užívateľ, ktorý nie je v tomto nariadení definovaný, možno chápať ako pojem označujúci užívateľa, ktorý nie je priemerne pozorný, ale osobitne obozretný, či už z dôvodu jeho osobnej skúsenosti, alebo jeho rozsahu vedomostí v danej oblasti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. októbra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, bod 53).
- 125 Je pravda, že podľa judikatúry Súdneho dvora prívlastok „informovaný“ naznačuje, že užívateľ bez toho, aby bol návrhárom alebo technickým odborníkom, pozná rozličné dizajny existujúce v dotknutej oblasti, disponuje určitou mierou znalostí, pokiaľ ide o prvky, ktoré tieto dizajny obvykle obsahujú,

- a z dôvodu jeho záujmu o predmetné výrobky je jeho miera pozornosti pri ich používaní pomerne vysoká (rozsudok z 20. októbra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, bod 59).
- 126 Pojem informovaný užívateľ však nemožno vykladať v tom zmysle, že tento skorší dizajn môže brániť uznaniu osobitého charakteru neskoršieho dizajnu len keď tento užívateľ pozná skorší dizajn. Taký výklad totiž naráža na článok 7 nariadenia č. 6/2002.
- 127 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že podľa článkov 5 a 6 nariadenia č. 6/2002 je potrebné porovnávať jeden dizajn s druhým dizajnom na účely konštatovania novosti, ako aj osobitého charakteru prvého dizajnu len v prípade, že druhý dizajn bol sprístupnený verejnosti.
- 128 Keď sa dizajn považuje za sprístupnený verejnosti v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, toto sprístupnenie platí tak pre preskúvanie novosti dizajnu v zmysle článku 5 tohto nariadenia, s ktorým sa sprístupnený dizajn porovnáva, ako aj osobitého charakteru uvedeného dizajnu v zmysle článku 6 uvedeného nariadenia.
- 129 Naproti tomu, ako vyplýva z bodov 98 až 103 tohto rozsudku, „príslušný sektor“ v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa neobmedzuje na sektor výrobku, v ktorom má byť sporný dizajn stelesnený alebo na ktorom má byť použitý.
- 130 V posúdení Všeobecného súdu v bode 132 napadnutého rozsudku sa uvádza, že na účely preskúmania osobitého charakteru dizajnu v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa vyžaduje, aby skorší dizajn, ktorého sprístupnenie verejnosti už bolo preukázané v zmysle článku 7 ods. 1 tohto nariadenia, bol známy informovanému užívateľovi sporného dizajnu.
- 131 Nič v uvedenom článku 7 ods. 1 však neumožňuje domnievať sa, že by bolo nevyhnutné, aby informovaný užívateľ výrobku, v ktorom je sporný dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, poznal skorší dizajn, ak je tento dizajn stelesnený vo výrobku z priemyselného sektora, ktorý je odlišný ako priemyselný sektor dotknutý sporným dizajnom, alebo je na takom výrobku použitý.
- 132 Ak by platilo posúdenie Všeobecného súdu v bode 132 napadnutého rozsudku, navrhovateľ výmazu sporného dizajnu by musel preukázať nielen to, že došlo k sprístupneniu skoršieho dizajnu verejnosti v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, ale aj to, že verejnosť informovaná o dizajne, ktorého platnosť sa spochybňuje, pozná tento skorší dizajn.
- 133 To by totiž znamenalo, že sa vyžaduje dôkaz o dvoch sprístupneniach, a to prvom pred verejnosťou zloženou z „kruhu[v], ktoré sa špecializujú na príslušný sektor“, a druhom pred verejnosťou zloženou z užívateľov druhu výrobku, ktorý je dotknutý sporným dizajnom. Takáto požiadavka by okrem toho, že by bola nezlučiteľná s výkladom výrazu „príslušný sektor“ pripomenutým v bode 129 tohto rozsudku, pridávala podmienku, akú nestanovuje ani znenie, ani duch článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, a nebola by zlučiteľná so zásadou vyplývajúcou z článku 10 ods. 1 tohto nariadenia, podľa ktorej sa ochrana priznaná dizajnom Spoločenstva vzťahuje na „akýkoľvek dizajn“, ktorý nevyvoláva u informovaného užívateľa odlišný celkový vizuálny dojem.
- 134 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 132 napadnutého rozsudku vyžadoval, aby informovaný užívateľ sporného dizajnu poznal výrobok, v ktorom je skorší dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý.
- 135 Vzhľadom na uvedené je potrebné zdôrazniť, že tieto úvahy, ktoré sú uvedené v bode 132 napadnutého rozsudku, sú súčasťou analýzy, z ktorej Všeobecný súd v bodoch 124 a 133 uvedeného rozsudku vyvodzuje záver, že dotknutý sektor je relevantný na účely posúdenia osobitého charakteru dizajnu v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002. EUIPO tento záver v rámci svojho odvolania nespochybnil.

- 136 Z toho vyplýva, že tretí odvolací dôvod EUIPO je potrebné zamietnuť ako neúčinný.
- 137 Za týchto podmienok je potrebné zamietnuť tak odvolanie spoločnosti ESS, ako aj odvolanie EUIPO.

O trovách

- 138 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 139 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o vec C-361/15 P, keďže Group Nivelles a EUIPO navrhli, aby bola spoločnosti ESS uložená povinnosť nahradiť trovy konania, a keďže ESS vo veci nemala úspech, je potrebné rozhodnúť, že znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Group Nivelles a EUIPO.
- 140 Pokiaľ ide o vec C-405/15 P, keďže Group Nivelles navrhla, aby bola EUIPO uložená povinnosť nahradiť trovy konania, a keďže EUIPO vo veci nemal úspech, je potrebné rozhodnúť, že znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Group Nivelles. Okrem toho, keďže ESS navrhla, aby bola EUIPO uložená povinnosť nahradiť trovy konania, len pokiaľ ide o tretí odvolací dôvod, a keďže EUIPO vo veci nemal úspech, je tiež potrebné uložiť mu povinnosť nahradiť jednu tretinu trov konania vynaložených spoločnosťou ESS vo veci C-405/15 P, pričom zvyšné dve tretiny znáša ESS.
- 141 Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.
- 142 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o vec C-405/15 P, Spojené kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolania vo veciach C-361/15 P a C-405/15 P sa zamietajú.**
- 2. Easy Sanitary Solutions BV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Group Nivelles NV a Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) vo veci C-361/15 P.**
- 3. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Group Nivelles NV vo veci C-405/15 P.**
- 4. EUIPO je povinný nahradiť jednu tretinu trov konania vynaložených spoločnosťou Easy Sanitary Solutions BV vo veci C-405/15 P, pričom zvyšné dve tretiny znáša Easy Sanitary Solutions BV.**
- 5. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znáša svoje vlastné trovy konania vo veci C-405/15 P.**

Podpisy